

saafremt de i Henhold til § 223 a har bindende Virkning her og kan fuldbyrdes i den Stat, hvor Afgørelsen er truffet eller Forliget indgaaet. Nærmere Bestemmelser til Gennemførelse af en saadan Overenskomst kan fastsættes ved kongelig Anordning.“

§ 2.

Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden fastsættes ved kongelig Anordning.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916 findes der ingen Bestemmelser om, hvilken bindende Virkning (materiel Retskraft) der her i Landet skal tillægges Afgørelser, der hidrører fra udenlandske judicielle Myndigheder; men ifølge hidtil gældende Retspraksis bliver Domme, afsagte i Stater, der hører til det anerkendte civiliserede Folkesamfund, uden Prøvelse lagt til Grund, naar det samme Retsforhold under en Retssag mellem de samme Parter indbringes til Paadømmelse for de danske Domstole. Disse kritiserer ikke Dommens materielle Rigtighed og bedømmer ej heller dens formelle Lovlighed. Den udenlandske Dom maa antages kun at ville blive tilside-sat, saafremt den fremmede Stats Domstole skønnes ikke at have været kompetente til at paakende Sagen, hvilket bedømmes efter dansk Rets Regler, eller, saafremt Hensyn, der fra dansk Rets Standpunkt maa anses for ufravigelige, er krænkede. I saa Henseende har man dog krævet ret meget for at nægte Anerkendelse af en udenlandsk Dom, saasom at domfældte ikke er blevet støvnet.

Ved Artikel 22 i Konvention af 6. Februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige indeholdende internationalprivatretilige Bestemmelser om Ægteskab, Adoption og Værgemaal, jfr. Bek. Nr. 323 af 28. Dec. 1931, er der tillagt en Række af de administrative og retskraftige judicielle Afgørelser, som i en af Staterne er udfærdiget i Overensstemmelse med Konventionen, Gyldighed i de andre Stater. Konventionen er traadt i Kraft den 1. Januar 1932.

Medens der, som anført, ikke i Retsplejeloven findes nogen Bestemmelse om udenlandske Domsafgørelsens materielle Retskraft her i Riget, indeholder Retsplejeloven i § 479 Bestemmelser om udenlandske Retsafgørelsens Eksekution her i Riget. I § 479 udtales det som Hovedprincip, at der ikke

her i Riget kan foretages Eksekution paa Grundlag af en udenlandsk Dom eller Kendelse. For at udenlandsk Dom eller Kendelse skal kunne danne Grundlaget for en Eksekution her i Riget, maa Sagen forelægges de danske Domstole, der, som nævnt, som Regel vil lægge den udenlandske Afgørelse til Grund for deres Afgørelse, og denne danske Domstolsafgørelse vil da kunne fuldbyrdes som enhver anden dansk Dom eller Kendelse. I Henhold til Traktat, indgaaet paa Betingelse af Gensidighed, kan der dog ved Anordning tillægges Domme og Kendelser, afsagte af udenlandske Retter eller Myndigheder, samt udenlandske offentlige Forlig, forsaavidt de bestemmer andet end Straf, Eksekutionskraft her i Riget.

Der er ikke i Tiden efter Retsplejelovens Ikrafttræden indgaaet saadanne Traktater, men Retsplejeloven har paa den anden Side ikke medført nogen Ændring i den ved Danmarks Tiltræden af Haager-Civilproceskonventionen af 17. Juli 1905, jfr. Lov Nr. 37 af 28. Februar 1908 og Bekendtgørelse Nr. 119 af 19. Maj 1909, opstaaede Pligt til umiddelbart at eksekvere udenlandske Domme og Kendelser, hvorved en Sagsøger eller Intervenient i en Stat, som har tiltraadt Haagerkonventionen, er blevet idømt Sagsomkostninger.

Ved Retsplejelovens § 479 er endvidere opretholdt Lov af 19. Februar 1861 om Fuldbyrdelse i Kongeriget Danmark af Domme og Kendelser, afsagte af svenske Retter m. m. (Mellemrigsloven). Til denne Lov slutter sig en Konvention af 25. April 1861 mellem Danmark og Sverige, jfr. Kundgørelse af 13. Juni 1861.

Ved Konvention af 10. Februar 1931 mellem Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige angaaende Inddrivelse af Underholdsbidrag, jfr. Bek. Nr. 324 af 28. Dec. 1931, er det bestemt, at retskraftig Dom, administrativ Beslutning eller skriftlig Ved-